

טיפול בשילשול אצל וולדות רכים

ד"ר ש. גור הפנה את תשומת ליבנו למכתב גלוי שנתפרסם ב"וואטרינארי ראקורד" מיום 4 במארס 1967, והגנו מביאים אותו לידעת בוקרינו. אדוניס נכבדים,

חשיבותם של נוזלים ואלאקטרוליטים בריפוי שלשולים בעגלותיים רכים הודגשה על ידי חוקרים שונים. כיוון שהאופייני שבשלשולים אלה הוא איבוד חד (חריף) של נתרן, אשלגן כלור, דרקארבונאט וכן מים, הרי יתקבל על הדעת שמצב זה טעון תיקון מוקדם ככל האפשר בוולד החולה. כדי לקיים משטר יעיל ופשוט ככל האפשר בטיפול הוצע להגיש לוולדות החולים, במקום חלב, תמיסה דלקמן: נתרן כלורי (מלח בישול) — כפית אחת; דרקארבון — נאט הנתרן (נתרן דרפחמתי) — $\frac{1}{2}$ כפית; גלוקוז — 215 גרם; מים — 2 ליטר; משקה זה יינתן פעמיים ביום, וברוב המקרים רצוי להוסיף תכשירים אנטי-ביוטיים דרך הפה. מיד עם הפסקת השלשול, מתחילים להגמיע בהדרגה בחלב. על כל פנים יש להקפיד על כך שכמות המשקה ביום לא תהיה קטנה אף פעם מ-4 ליטר. חקלאים שנהגו לפי השיטה הנ"ל, מצאו אותה זולה ונוחה ביותר. אחדים אף ציינו את השפר עתה כ"מאגית"; רבים נוכחו שאין צורך באנטיביוטיקה אם מבחינים בשלשול מוקדם ומתחילים בטיפול הנ"ל מיד.

ההצלחה הבולטת של שיטת טיפול זו עוררתני לקוות שהיא תביא תועלת לרבים.

התום על המכתב אלאן ריצ'ארדסון.

¹ אלאקטרוליט — תמיסת תרכובת כימית המוליכה חשמל.

עוד שני סוגים של פרות שגורמים הפסדים בעקב החולי של דלקת הרחם והם: (1) פרות שהתעברו, אבל איחרו בהתעברותן ויש לאמוד את הנזק הנגרם על ידי כך ב-120 ל"י בקירוב. (2) פרות שהתעברו אולם הפילו או המליטו וולד מת: לגבי אלה יש לאמוד את ההפסד ב-1000 ל"י (מחמת הפסד בוולד, חלב ועוד). אם נרצה לסכם את ההפסדים על יסוד הממצאים שבסקר זה, הרי תתקבל תמונה כדל-קמן:

39 פרות שיצאו מחמת דלקת רחם חדה
גרמו הפסד של — 60,200. ל"י
88 פרות שיצאו מחמת עקרות
גרמו הפסד של — 92,400. "
281 פרות שהתעברו באיחור רב
גרמו הפסד של — 33,720. "
16 פרות שהתעברו והפעלו
גרמו הפסד של — 16,000. "

סה"כ — 202,320. ל"י
ההפסד הנ"ל נגרם בשנתיים, ובשנה אחת הוא יהיה איפוא — 101,160 ל"י. מספר הלידות שנכלל בדו"ח זה הוא חלק השלושים (1/30) מכלל הלידות שבעדרי "החקלאית". אם נניח שהנתונים הנ"ל הינם מידגם מייצג של העדר הארצי, הרי אפשר לאמוד את ההפסד השנתי בעדר הארצי, בעקב דלקות רחם, ב-3,034,800 ל"י.

ד"ר בצלאל בן-דוד
רופא "החקלאית" הרצליה

"דרישת שלום" ממבכירותינו שביוון

(דו"ח מיום 17.3.67)

השבוע היתה המלטה אחת בלבד, המבכירה "סינאיה" מיפעת המליטה עגל והוא מת בשעת הלידה. בדרך כלל יש לציין שההמלטות הקשות כאן גרמו לנו "כאב-ראש" גדול. נפסדו עד עתה 4 וולדות ב-15 לידות. לדעתי הסיבה היא ב"הכנה" הגדושה שניתנה כאן לעגלות עד בואי הנה; גם תנאי השיכון היו בלתי נוחים; העגלות היו כלואות כל הזמן ולא היתה להן תנועה חופשית במידה מספקת. אנו ממשיכים לחלוב ביד כי המכונה טרם הגיעה. עבודת החליבה השתפרה יפה בשבועות האחרונים והתנובה עלתה בשיעורים ניכרים; הממוצע היומי של החולבות (15) הוא 22 ליטר; רק 2 מבכירות לא הגיעו ל-20 ליטר ביום. לעומתן יש מצטיינות: "אתרוג" מכפר-בלום הגיעה לשיא יומי של 32 ליטר; "חלבית" משריד — 29 ליטר; "פבולה" מבית-יצחק — 27 ליטר; "בורגיה" מירעאל — 26 ליטר. בבריאות המבכירות — אין בעיות. צוות העובדים — 2 בנות מקומיות ואני.

בברכה
מאיר שלמון

פרוקופיון, 17.3.1967